

« آیین نامه نحوه تأسیس و ارزیابی آزمایشگاه های انستیتو »

این آیین نامه به منظور صدور مجوز آغاز فعالیت آزمایشگاه های جدید بنا بر ضرورت ها و اولویت های انستیتو و نیز ارزیابی سالانه به منظور حمایت و ادامه کار یا انحلال آن تدوین شده است.

تعریف:

آزمایشگاه در این آیین نامه به واحدی اطلاق می شود که به منظور ایجاد بستری مناسب برای انجام تحقیقات و ارتقاء محصولات علمی در موضوعات ضروری بر اساس چارت سازمانی و زیر مجموعه گروه های پژوهشی در راستای اولویت های انستیتو طراحی و پیشنهاد شده باشد و مرجع نهایی تشخیص ضرورت تأسیس آن شورای پژوهشی با تأیید هیأت رئیسه انستیتو است.

فصل ۱- تأسیس آزمایشگاه

ماده (۱) فرد پیشنهاد دهنده که از این پس متقاضی تأسیس نامیده می شود باید عضو هیأت علمی رسمی شاغل در انستیتو پاستور ایران بوده و حداقل دارای سه مقاله دارای نمایه یک مرتبط با موضوع در طول دو سال گذشته به عنوان نویسنده اول و یا مسئول منتشر نموده و توانسته باشد یک پژوهانه (Grant) مرتبط از خارج از انستیتو جذب نماید.

ماده (۲) درخواست تأسیس آزمایشگاه باید دارای طرح توجیهی شامل اهداف، بیان مسئله و تعیین ضرورتها، برنامه زمانبندی، توجیه فنی و اقتصادی، آینده پژوهی، رعایت الزامات ایمنی زیستی و ساختار تشکیلاتی باشد.

ماده (۳) درخواست تأسیس آزمایشگاه پس از تصویب شورای علمی بخش مربوطه به شورای پژوهشی انستیتو ارسال می گردد.

ماده (۴) شورای پژوهشی نظر خود را بر اساس طرح توجیهی مصوب شورای علمی گروه حداکثر در بازه زمانی یک ماه اعلام می نماید.

ماده (۵) آزمایشگاههای دارای مجوز شورای پژوهشی باید در طول ۲ سال ساختار تشکیلاتی خود را بر اساس قوانین مربوطه به تصویب هیأت رئیسه برسانند. مجوز نهایی تأسیس آزمایشگاه و ساختار تشکیلاتی آن باید به تصویب هیئت رئیسه انستیتو برسد.

ماده ۶) کلیه مراحل اجرایی آزمایشگاه (تأسیس، راه اندازی، بازگشایی، خرید اقلام مصرفی و غیرمصرفی، نیروی انسانی، ...) خارج از مفاد این آئین نامه بوده و مربوط به متقاضی تأسیس و حوزه ریاست انستیتو می باشد و می تواند از محل پژوهانه (Grant) مربوطه تأمین گردد.

فصل ۲- ارزیابی سالانه آزمایشگاه های موجود و جدید انستیتو

ماده ۱) ارزیابی آزمایشگاه هر ساله توسط کمیته ارزشیابی اعضای هیئت علمی بر اساس مفاد این آئین نامه انجام می شود.

ماده ۲) امتیاز نهایی ارزیابی آزمایشگاه حاصل جمع امتیاز کارکرد بعلاوه امتیاز اعضای هیئت علمی.

۲-۱- سقف امتیاز اعضای هیئت علمی شاغل ۶۰ از کل عدد ۱۰۰ می باشد.

۲-۲- سقف امتیاز مربوط به کارکرد، ۴۰ از کل عدد ۱۰۰ می باشد.

تبصره: حداقل امتیاز مکتسبه آزمایشگاه در سال اول ۶۰ و در سالهای بعد ۷۰ می باشد در زمانی که یک آزمایشگاه دارای چند عضو هیئت علمی باشد معدل امتیازات محققین مبنای محاسبه قرار خواهد گرفت.

ماده ۳) در موضوع ارزیابی کارکرد، موارد زیر بر اساس مفاد آئین نامه ارزشیابی آزمایشگاه مورد محاسبه قرار می گیرد.

الف) فعالیت های پژوهشی (حداکثر ۱۵ امتیاز کارکرد):

۱) راه اندازی تکنیک جدید (۵-۱ امتیاز)

۲) فعالیت های منتج به یک فرآورده پزشکی (دارو، واکسن، کیت، ابزار پزشکی، ...) یا یک دستورالعمل بهداشتی و آزمایشگاه برای اولین بار در کشور (۵-۱ امتیاز).

۳) درصد دستیابی به اهداف تعیین شده در طرح توجیهی آزمایشگاه (که بر اساس دستورالعمل های موجود در انستیتو ارزیابی می شود (۵-۱ امتیاز).

ب) فعالیت های روتین خدماتی، تخصصی و تولیدی (حداکثر ۲۰ امتیاز کارکرد):

۱) آزمایشات تخصصی تشخیصی

۲) تولید روتین یک فرآورده آزمایشگاهی

ج) فعالیت های آموزشی (حداکثر ۵ امتیاز کارکرد):

(۱) آموزش کارآموزان و کارورزان

(۲) اجرای کارگاه های تخصصی داخلی و بین المللی

(د) مرجع شدن آزمایشگاه در سطح ملی و فراملی (کل امتیاز کارکرد):

ارتقاء آزمایشگاه بعنوان آزمایشگاه مرجع کشوری و یا بین المللی پایان فاز ارزیابی های انستیتو است.

فصل ۳- توسعه، تثبیت یا انحلال آزمایشگاه

ماده (۱) کمیته ارزشیابی پس از ارزیابی سالانه هر آزمایشگاه متناسب با امتیاز مکتسبه نظر خود را به شورای پژوهشی انستیتو به سه صورت اعلام می کند:

۱. توسعه آزمایشگاه در صورت کسب امتیاز بالای ۹۰

۲. ادامه کار با وضعیت فعلی آزمایشگاه (پس از حداقل ۳ دوره ارزیابی سالانه) کسب حداقل ۶۰ امتیاز سالانه

۳. انحلال آزمایشگاه کسب امتیاز کمتر از ۶۰ برای دو سال متوالی

تبصره: تثبیت و یا توسعه آزمایشگاه به منزله خروج آزمایشگاه مربوطه از موضوعیت این آیین نامه است.

ماده (۲) شورای پژوهشی انستیتو پس از بررسی نامه کمیته ارزشیابی و دفاعیات مؤسس تصمیم خود در خصوص انحلال یا ادامه کار آزمایشگاه مربوطه برای یک دوره ۱ و یا انحلال آن به مؤسس، کمیته ارزشیابی و ریاست انستیتو اعلام می نماید.